

STATSSTØTTE

C 41/95 (ex NN 83/95)

Tyskland

(95/C 312/09)

(Tekst af betydning for EØS)

(Artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991)

Kommissionens meddelelse i henhold til artikel 6, stk. 4, i Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991 til de andre medlemsstater og interesserede parter vedrørende et lån på 24,1125 mio. DM, som delstaten Bayern har ydet Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH mellem juli 1994 og marts 1995

Ved den nedenfor gengivne skrivelse har Kommissionen underrettet den tyske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 4:

»Den 16. april 1987 blev der indledt konkursprocedure mod Eisenwerk-Gesellschaft Maximilianshütte mbH (»Maxhütte«). Konkursadministratoren besluttede at fortsætte virksomhedens drift og udarbejde en struktur-omlægningsplan. I midten af 1990 overtog to nyetablerede virksomheder aktiviteterne i Maxhütte i.K. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH (NMH) overtog Maxhüttes EKSF-varesortiment, medens Rohrwerke Neue Maxhütte GmbH (RNM) overtog produktionen af rør. NMH ejer 85 % af RNM's kapital, de resterende 15 % ejes af Kühnlein, Nürnberg, der er hovedagent for de producerede stålør.

De oprindelige anpartshavere i NMH var delstaten Bayern (45 %), Thyssen Edelstahlwerke AG (5,5 %), Thyssen Stahl AG (5,5 %), Lech Stahlwerke GmbH (11 %), Krupp Stahl AG (11 %), Klöckner Stahl GmbH (11 %) og Mannesmann Röhrenwerke AG (11 %). Delstaten Bayern overtog i 1988 en anpart på 19,734 % i LSW for at give virksomheden mulighed for at få en anpart i NMH. I sin beslutning af 26. juli 1988 nåede Kommissionen til den konklusion, at statens anpart i de to virksomheder ikke omfattede noget statsstøtteelement.

Ved en aftale af 7. december 1992 og 3. marts 1993 overdrog Klöckner Stahl GmbH sine interesser i NMH til en pris på 1 DM til Annahütte Max Aicher GmbH & Co. KG, Hammerau. Den 14. juni 1993 overdrog Krupp Stahl AG, Thyssen Stahl AG og Thyssen Edelstahlwerke AG deres interesser i NMH til LSW til en købspris på 200 000 DM. Forbundsregeringen meddelte ved skrivelse af 9. december 1994 Kommissionen, at overdragelsen af interesserne var sket uafhængigt af et eventuelt tilsagn fra kreditorerne.

Derefter var der tale om følgende interesseforhold:

— Delstaten Bayern	45 %
— LSW	33 %
— Annahütte Max Aicher GmbH & Co. KG	11 %
— Mannesmann Röhrenwerke AG	11 %

LSW og Annahütte kontrolleres af Aicher.

NMH producerer ca. 299 kt råstål/år (kapacitet: 444 kt/år), 81 kt halvfabrikata/år og ca. 85 kt lette og tunge profiler/år (kapacitet: 258 kt/år). Datterselskabet RNM producerer ca. 70 kt rør/år (kapacitet: 136 kt/år). NMH beskæftiger i øjeblikket 1040 og RNM 560 medarbejdere. NMH har ikke haft overskud, siden virksomheden blev oprettet i midten af 1990. De akkumulerede tab indtil ultimo 1994 blev anslået til 156,4 mio. DM (82,31 mio. ECU). LSW producerer ca. 600 kt stål/år i en elektrolysbueovn og ca. 450 kt varmvalsede lange produkter/år (lette profiler og handelsstål).

I august 1992 underrettede de tyske myndigheder Kommissionen om den bayerske regerings intention om at yde et lån til NMH. Kommissionen konstaterede, at der dengang ikke var tale om statsstøtte, da alle private andelshavere var parat til at yde tilsvarende lån i forhold til deres interesser på de samme betingelser. Derfor handlede staten på samme måde som de private andelshavere (statsstøtte sag N 671/92). De tyske myndigheder blev underrettet om denne beslutning og begrundelsen herfor ved skrivelse af 2. februar 1993.

I maj 1994 underrettede den tyske regering Kommissionen om dens plan om at afhænde delstaten Bayerns interesse i NMH og LSW til Max Aicher GmbH & Co.

(MA) til en symbolsk købspris. Som betingelse for overdragelsen skulle der betales et beløb på ca. 80 % af NMH's akkumulerede tab (der i sidste instans blev fastsat til 125,7 mio. DM, dvs. 66,15 mio. ECU) samt en »udligningsbetaling« på 20 mio. DM (10,52 mio. ECU) til dækning af LSW's tab.

I september 1994 indledte Kommissionen proceduren efter artikel 6, stk. 4, i stålstøttereglerne vedrørende denne transaktion og vedtog en endelig negativ beslutning herom den 4. april 1995. Ifølge Kommissionens opfattelse kunne der ikke ydes noget finansielt bidrag til de to EKSF-virksomheder, da det drejede sig om statsstøtte, som ikke var forenelig med stålstøttereglerne. Den tyske regering blev underrettet om denne beslutning ved skrivelse af 19. april 1995 (SG(95) D/4925).

— juli 1994:	4,7 mio. DM	(2,47 mio. ECU)
— september 1994:	10,0 mio. DM	(5,26 mio. ECU)
— oktober 1994:	4,3125 mio. DM	(2,27 mio. ECU)
— marts 1995:	<u>5,1 mio. DM</u>	<u>(2,68 mio. ECU)</u>
	24,1125 mio. DM	(12,68 mio. ECU)

Disse lån blev ydet på samme betingelser som de lån, for hvilke der var indledt procedure den 30. november 1994:

- rentesats: 7,5 % p.a.
- løbetid: Ti år
- tilbagebetaling: Hvert år, hvis NMH i det foregående år har givet overskud.

NMH's øvrige andelshavere var ikke involveret i denne finansiering.

Den tyske regering henviste til, at lånene skulle garantere NMH's fortsatte drift, samt sikre, at delstatens interesser ikke blev overtaget af en privat entreprenør.

Kommissionen har ved flere lejligheder erklæret, at enhver tilførsel af statsmidler til offentlige eller private stålvirksomheder skal betragtes som statsstøtte, hvis der ikke er tale om tilførsel af risikovillig kapital på markedsvilkår.

Det må betvivles, at ydelsen af lånet på i alt 24,1125 mio. DM er udtryk for en investors normale adfærd i en situation med markedskonometri. Den pågældende virksomhed

I november 1994 indledte Kommissionen endnu en procedure efter artikel 6, stk. 4, i stålstøttereglerne på grund af en række lån på i alt 49,895 mio. DM (26,26 mio. ECU), som delstaten Bayern havde ydet NMH i ti rater mellem marts 1993 og august 1994. Ifølge Kommissionens opfattelse var der i forbindelse med disse lån tale om statsstøtte, der ikke var forenelig med stålstøttereglerne, fordi statens adfærd ikke indebar, at der blev stillet risikovillig kapital til rådighed som på normale markedsvilkår, da ingen eller ikke alle andelshaverne i NMH var rede til at yde lån på tilsvarende betingelser.

Ved skrivelse af 13. januar 1995 og 15. maj 1995 meddelte den tyske regering Kommissionen, at den bayerske regering havde ydet følgende supplerende lån for at sikre NMH's fortsatte drift:

somhed har aldrig indtjent overskud, og man kunne ikke forvente, at virksomheden kunne blive rentabel på længere sigt uden statsstøtte. I sin endelige negative beslutning, som i betragtning af grundene til indledningen af proceduren og de hermed forbundne drøftelser mellem repræsentanter for Forbundsrepublikken og Kommissionen allerede på tidspunktet for godkendelsen af lånet kunne forudses, forbød Kommissionen støtten, der ifølge planen skulle sikre virksomhedens rentabilitet. I betragtning heraf kan staten ikke forvente, at den nogensinde vil modtage afdrag på lånet. Endvidere ville en privat anpartshaver aldrig være rede til at stille finansielle midler til rådighed for en kriseramet virksomhed, når de øvrige anpartshavere ikke vil yde et bidrag i forhold til deres interesser.

Kommissionen nåede derfor til den konklusion, at de lån på i alt 24,1125 mio. DM, som delstaten Bayern havde ydet Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH mellem juli 1994 og marts 1995 indebar statsstøtte, der er forbudt i henhold til artikel 4, litra c), i EKSF-traktaten, beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991 (stålstøttereglerne) og artikel 61 i EØS-aftalen.

Kommissionen har derfor besluttet at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF af

27. november 1991 vedrørende ovennævnte lån på i alt 24,1125 mio. DM, som delstaten Bayern har ydet Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH mellem juli 1994 og marts 1995.

Som led i denne procedure opfordrer Kommissionen den tyske regering til senest en måned efter modtagelsen af denne skrivelse at fremkomme med nærmere oplysninger vedrørende de finansielle midler, som delstaten Bayern har ydet Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH efter marts 1995 ud over de lån, der er genstand for den foreliggende meddelelse eller den procedure, der blev indledt i november 1994, samt andre oplysninger eller bemærkninger, der er relevant i den foreliggende sag.

Kommissionen skal henlede opmærksomheden på, at støtte, der ydes, uden at man på forhånd har afventet Kommissionens endelige beslutning, er ulovlig og principielt kan kræves tilbagebetalt af støttemodtageren. En mulig tilbagebetaling skal ske i overensstemmelse med de i den tyske lovgivning fastsatte procedurer og bestemmelser, hvor renterne- og beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes ved vurdering af regionale støtteordninger — vil være forfaldne fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.

Kommissionen skal desuden anmode den tyske regering om straks at informere delstaten Bayern og den berørte virksomhed om, at proceduren er blevet indledt, og at virksomheden muligvis skal tilbagebetale den støtte, som den uretmæssig har fået udbetalt.

Kommissionen vil gennem en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* opfordre de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremkomme med deres bemærkninger. EFTA-Tilsynsmyndigheden underrettes i overensstemmelse med protokol 27 i EØS-aftalen.«

Kommissionen opfordrer hermed de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremkomme med deres bemærkninger til de berørte foranstaltninger senest en måned fra offentliggørelsen af denne meddelelse til:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til den tyske regering.

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 92 og 93 i EF-traktaten

Tilfælde mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse

(95/C 312/10)

(Tekst af betydning for EØS)

Vedtagelsesdato: 12. 7. 1995

Medlemsstat: Frankrig

Sag nr.: N 773/B/94

Titel: Støtte til frivilligt ophør med transportvirksomhed
Moderniseringsplan for vejtransport

Formål: Gøre det muligt for gamle familieføretagender, der ikke har den fornødne finansielle eller tekniske kapacitet til at kunne omstille sig eller sprede deres aktiviteter, at ophøre med at drive transportvirksomhed

Ordning: Præmie til de transportvirksomheder, der indstiller deres aktiviteter

Retsgrundlag: Projet de circulaire adressée aux préfets des régions et aux directions régionales de l'équipement

Rammebeløb: Ca. 60 mio ffr. (= 9 mio. ECU)

(Vekselkurs pr. 1. maj 1995: 1 ECU = 6,53 ffr.)

Støtteintensitet: Præmie på maksimalt 200 000 ffr. (30 000 ECU)

Varighed: 2 år

Betingelser: Tildeling af støtten medfører, at virksomheden slettes af registrene, samt at tilladelsen og kapacitetsattesten inddrages. Støttemodtagerne opføres i centralregistret, så det kan undgås, at de på ny lader sig registrere som transportvirksomheder i et andet præfektur

Køretøjerne sælges eller ophugges. Drejer det sig om køretøjer, der er over syv år gamle, er salg betinget af, at der gives grønt lys fra myndighedernes side («service des mines»)